

INSULA ROBOȚILOR

Cu ilustrațiile autorului

Traducere din engleză
de Mădălina Ivoniciu

ARTHUR

CUPRINS

1. Oceanul.....	7
2. Vidrele.....	10
3. Roboțica	13
4. Roboțica iese din găoace	14
5. Cimitirul de roboți	16
6. Cățărarea	18
7. Sălbăticia	21
8. Conurile de pin.....	23
9. Muntele.....	25
10. Memento.....	28
11. Roboțica doarme.....	29
12. Furtuna.....	30
13. Urmările	33
14. Urșii	35
15. Fuga	37
16. Pinul	39
17. Insecta camuflată.....	41
18. Roboțica se camuflează	43
19. Observații.....	46

20. Limba animalelor	47
21. Întâlnirea	49
22. Noul cuvânt	52
23. Vulpoiul rănit	53
24. Accidentul	55
25. Oul	57
26. Actrița	60
27. Bobocul de găscă	65
28. Bătrâna găscă	68
29. Castorii	73
30. Cuibul	77
31. Prima noapte	82
32. Căprioara	84
33. Grădina	86
34. Mama	88
35. Prima baie	91
36. Bobocul se face mare	96
37. Veverița	98
38. Noua prietenie	100
39. Primul zbor	102
40. Nava	106
41. Vara	108
42. O familie ciudată	111
43. Bobocul își ia zborul	114
44. Fugarul	117
45. Roboții morți	119
46. Bătălia	124

47. Parada	129
48. Noul picior	133
49. Zburătorul	137
50. Butonul	139
51. Toamna	143
52. Stolul	145
53. Migrația	148
54. Iarna	153
55. Musafirii	157
56. Noile adăposturi	161
57. Incendiul	163
58. Conversațiile	167
59. Primăvara	171
60. Peștele	174
61. Poveștile cu Roboțica	177
62. Întoarcerea	178
63. Călătoria	180
64. Roboțica specială	187
65. Invitația	189
66. Petrecerea	191
67. Răsăritul	194
68. Roboții RECO	196
69. Robotul defect	200
70. Începe vânătoarea	203
71. Asaltul din pădure	204
72. Vuietul de pe munte	207
73. Urmărirea	213

74. Clicul	217
75. Ultima pușcă	219
76. Roboțica stricată	224
77. Ședința	226
78. Despărțirea	229
79. Plecarea	233
80. Cerul	234
<i>Notă despre carte</i>	237
<i>Mulțumiri</i>	239

OCEANUL

Povestea noastră începe într-un ocean, cu vânt, ploaie, tunete, fulgere și valuri. Un uragan a vuit și s-a dezlănțuit furios în noapte. Iar în mijlocul haosului, o navă de marfă se scufunda

adânc

adânc

adânc

pe fundul oceanului.

În urma navei au rămas o mulțime de cutii de lemn, plutind la suprafață. Dar uraganul le-a zdrobit, le-a răsucit și le-a izbit, până când cutiile au început, la rândul lor, să alunece în adâncuri. Au fost înghițite de valuri una după alta, până când au mai rămas doar cinci cutii.

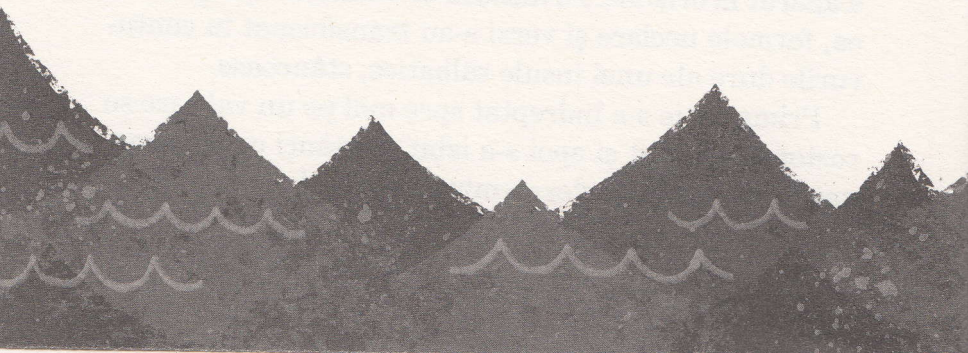
Spre dimineață uraganul a dispărut. Nu erau nici nori, nici nave, nici pământ cât vedeai cu ochii. Doar apa liniștită, cerul senin și cele cinci cutii plutind duse de curentul oceanului. Zilele treceau. Apoi o pată verde a apărut la orizont. Pe măsură ce cutiile se apropiau de ea, formele neclare și verzi s-au transformat în contururile dure ale unei insule sălbatice, stâncoase.

Prima cutie s-a îndreptat spre mal pe un val care se rostogolea agitat și apoi s-a izbit de stânci cu o asemenea forță, încât s-a dezmembrat cu totul.

Acum, cititorule, ceea ce nu am menționat e că în fiecare cutie era câte un robot nou-nouț, bine împachetat. Înainte să fie cuprinsă de furtună, nava de marfă transporta sute de roboți. Acum au mai rămas doar cinci. De fapt, au mai rămas doar patru, pentru că, atunci când acea primă cutie s-a lovit de stânci, robotul dinăuntru s-a frânt în bucăți.

La fel s-a petrecut și cu următoarea cutie. S-a lovit de stânci și bucăți din robot au zburat în toate părțile. Apoi următoarea cutie. Și următoarea. Membre și trunchiuri de robot au fost aruncate pe praguri. Capul unui robot a căzut cu un pleosc într-o baltă formată de marea. Piciorul unui robot a alunecat în valuri.

Apoi a venit ultima cutie. A urmat același traseu ca și celelalte, dar, în loc să se izbească de stânci, a plutit împrôșcând printre rămășițele primelor patru cutii. Curând, valurile o împingeau spre țărm. A plutit și s-a răsucit prin aer sclipind, până ce a fost azvârlită pe pragul înalt al unei stânci. Cutia era crăpată și îndoită, dar robotul dinăuntru era în siguranță.



Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți



VIDRELE

Țărmul nordic al insulei se transformase într-un fel de cimitir de roboți. Rămășițele a patru dintre ei erau împrăștiate printre stânci. Străluceau în lumina zorilor. Iar strălucirea lor a atras atenția unor făpturi foarte curioase.

Un grup de vidre de mare se zbenguiau prin apa joasă, când una dintre ele a observat obiectele strălucitoare. Toate vidrele au încremenit. Și-au ridicat boturile



adulmecând vântul. Dar nu au simțit decât mirosul mării. Așa că s-au strecurat cu grijă printre stânci, ca să arunce o privire mai de aproape.

Grupul a înaintat încet spre trunchiul unui robot. Vidra cea mai mare a întins o lăbuță, a lovit obiectul masiv și a sărit iute înapoi. Dar nu s-a întâmplat nimic. Așa că s-au îndreptat unduindu-se spre o mână de robot. O altă vidră curajoasă a întins lăbuța și a întors mâna pe cealaltă parte. Aceasta a scos un clinchet simpatic lovindu-se de pietre, iar vidrele au chițăit încântate.

S-au împrăștiat și au început să se joace cu brațele și picioarele roboților. Mai multe brațe au fost întoarse de pe o parte pe cealaltă. Una dintre vidre a descoperit un cap de robot într-o baltă formată de maree și toate s-au bălăcit în ea și, rând pe rând, l-au rostogolit pe fundul bălții.

Apoi au zărit altceva. Deasupra cimitirului se afla singura cutie rămasă întreagă. Părțile laterale erau zgâriate și îndoite, iar deasupra se vedea o crăpătură mare. Vidrele au urcat cu repeziciune pe stânci și s-au suit pe cutia cea mare. Zece căpșoare îmblânite s-au strecurat prin crăpătură, curioase să vadă ce era înăuntru. Și-au văzut un alt robot, nou-nouț. Dar acesta era diferit față de ceilalți. Era încă întreg. Și era ambalat într-un burete ca o spumă.

Vidrele și-au băgat lăbuțele prin crăpătură și au început să sfâșie spuma. Era atât de moale și de pufoasă! Chițăiau în timp ce apucau ambalajul pufos. Bucăți din el au plutit duse de briză. Și, în toată agitația, una dintre lăbuțele lor a atins din greșeală un buton important de pe ceafa robotului.

Le-a luat o vreme vidrelor să își dea seama că ceva se întâmplă în interiorul cutiei. O clipă mai târziu, l-au auzit. Un vâjâit slab. Toate au încremenit și s-au holbat. Și apoi robotul a deschis ochii.

ROBOȚICA

Creierul computerizat al robotului a intrat în funcțiune. Programele ei s-au pornit. Și apoi, încă împachetată, ea a început automat să vorbească.

— Salut, sunt unitatea ROZZUM 7134, dar poți să-mi spui Roz. Cât timp se activează sistemele mele robotice, îți voi povesti despre mine. Odată activată complet, voi putea să mă mișc, să comunic și să învăț. Dă-mi o comandă și o voi îndeplini. Cu timpul, voi găsi căi mai bune de a-mi îndeplini sarcinile. Voi deveni un robot mai bun. Când nu este nevoie de mine, voi sta deoparte și mă voi menține în stare bună de funcționare. Mulțumesc pentru timpul acordat. Acum sunt complet activată.